

ด่วนที่สุด

ศธ ๐๔๒๖๕/ว ๑๓๙๔

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๕
๔๐๙/๑ ถนนพระเจ้าทันใจ ตำบลตันธงชัย
อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง ๕๒๐๐๐

๙ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมือในการดำเนินงานป้องกันเด็กจมน้ำโดยเฉพาะช่วงปิดเรียนภาคฤดูร้อน

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนทุกโรงเรียนในสังกัด

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๕ ที่ ศธ ๐๔๒๖๕/ว ๑๘๖๕
ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๑๑.๓/ว ๑๙๙๓
ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๕ ได้รับแจ้งจาก จังหวัดแจ้ง
แนวทางในการดำเนินงานป้องกันเด็กจมน้ำ โดยเฉพาะช่วงปิดเรียนภาคฤดูร้อนเพื่อความปลอดภัยของเด็กจากการ
จมน้ำตามแนวทางที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด นั้น

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๕ ได้รับแจ้งจากจังหวัดแจ้งว่าในช่วงปิดเรียนภาค
ฤดูร้อนเดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคมเป็นช่วงที่มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตมากที่สุด ประมาณ ๑ ใน ๓ ของการจมน้ำ
เสียชีวิตของเด็กตลอดทั้งปีโดยในปี ๒๕๖๒ มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตถึง ๒๐๒ คน พบว่าในเดือนเมษายนเป็นเดือนที่มีเด็ก
จมน้ำเสียชีวิตสูงสุด รายละเอียดปรากฏตาม สิ่งที่ส่งมาด้วย ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินงานป้องกันเด็กจมน้ำ
โดยเฉพาะช่วงปิดเรียนภาคฤดูร้อน ในระดับพื้นที่เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาจึงขอให้ท่าน พิจารณาดำเนินการตามแนวทางที่กระทรวงสาธารณสุขขอความร่วมมือ พร้อมทั้งขอความ
ร่วมมือในการประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรของหน่วยงาน และประชาชนในพื้นที่ตระหนักถึงความเสี่ยงและมาตรการ
ป้องกันเด็กจมน้ำ ทั้งนี้ ขอให้ยึดถือตามประกาศจังหวัด เรื่อง มาตรการเร่งด่วนในการป้องกันวิกฤติการณ์จากโรคติดต่อ
เชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือ โรคโควิด ๑๙ (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ที่เกี่ยวข้องด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อ

ขอแสดงความนับถือ

(นางนภาพร แสงนิล)

รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ปฏิบัติราชการแทน
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๕

กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา

โทร. ๐-๕๔๓๕-๐๗๘๙ ต่อ ๑๐๙

โทรสาร ๐-๕๔๓๕-๐๗๙๑

สถานีสื่อสารจังหวัดลำปาง
เลขที่รับ.....134.....
วันที่.....2 เม.ย 63.....
เวลา.....

ที่ มท ๐๒๑๑.๓/ว ๑๕๖/๓

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมือในการดำเนินงานป้องกันเด็กจมน้ำโดยเฉพาะช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อน
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ มท ๐๒๑๑.๓/ว ๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๒
สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๔๔๕.๖/๓๖๒ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๓

ตามที่กระทรวงมหาดไทยแจ้งให้จังหวัดแจ้งหน่วยงานในพื้นที่ดำเนินงานเพื่อความปลอดภัยจากการจมน้ำตามแนวทางที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด ความละเอียดตามที่อ้างถึงนั้น

กระทรวงมหาดไทยได้รับแจ้งจากกระทรวงสาธารณสุข ว่าในช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อน เดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคมเป็นช่วงที่มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตมากที่สุด ประมาณ ๑ ใน ๓ ของการจมน้ำเสียชีวิตของเด็กตลอดทั้งปี โดยในปี ๒๕๖๒ มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตถึง ๒๐๒ คน พบว่าในเดือนเมษายนเป็นเดือนที่มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตสูงสุด กระทรวงสาธารณสุขจึงได้ขอความร่วมมือกระทรวงมหาดไทยแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งการให้ทุกหน่วยงานในพื้นที่ดำเนินงานเพื่อความปลอดภัยจากการจมน้ำ ดังนี้

๑. แหล่งน้ำที่จัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยว (เช่น น้ำตก ทะเล อ่างเก็บน้ำ สวนน้ำ และหนองน้ำ) ต้องมีเจ้าหน้าที่ชีวิตพิทักษ์ (Lifeguard) คอยดูแล มีเสื้อชูชีพให้บริการ มีกฎระเบียบให้ผู้มารับบริการ ทุกคนต้องสวมเสื้อชูชีพทุกครั้งที่เดินทางหรือทำกิจกรรมทางน้ำ และห้ามดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ แบ่งเขตพื้นที่สำหรับเล่นน้ำหรือทำกิจกรรมทางน้ำ ต้องมีอุปกรณ์ช่วยคนตกน้ำติดตั้งไว้เป็นระยะ สามารถเข้าถึงได้ง่าย และติดป้ายแจ้งเตือน (เช่น ห้ามลงเล่นน้ำ น้ำลึก น้ำวน) รวมทั้งป้ายบอกระดับความลึกของน้ำ

๒. สระว่ายน้ำต้องมีเจ้าหน้าที่ชีวิตพิทักษ์ (Lifeguard) มีอุปกรณ์ช่วยชีวิตและป้ายแสดงขั้นตอนการใช้งาน ป้ายแสดงเครื่องหมายหรือข้อความต่าง ๆ และมีรั้วล้อมรอบสระว่ายน้ำทั้ง ๔ ด้าน

๓. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรหรือแหล่งน้ำในชุมชนให้มีการสร้างรั้ว ติดป้ายคำเตือน ป้ายบอกระดับความลึกของน้ำ มีอุปกรณ์ช่วยคนตกน้ำ เช่น ถังแกลอนพลาสติกเปล่าผูกเชือก ไม้ และนกหวีดหรือระฆังไว้บริเวณแหล่งน้ำเสี่ยงเป็นระยะ

๔. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานภาคการศึกษาสนับสนุนให้เด็กอายุ ๕ ปีขึ้นไปได้เรียนว่ายน้ำเพื่อเอาชีวิตรอด (ความรู้เรื่องความปลอดภัยทางน้ำ การเอาชีวิตรอดในน้ำ และวิธีการช่วยเหลือที่ถูกต้อง)

๕. ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เฝ้าระวัง แจ้งเตือน และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนทราบถึงอันตราย วิธีการป้องกันการจมน้ำ และครอบครัวที่มีเด็กอายุต่ำกว่า ๒ ปี ให้ใช้คอกกันเด็กหรือการกำหนดพื้นที่เล่นที่ปลอดภัยให้แก่เด็ก (Playpen)

๖. ให้ทุกหน่วยงานในพื้นที่มีการบูรณาการสร้างทีมเครือข่ายผู้ก่อการดี (MERIT MAKER) ระดับเงินและระดับทอง เพื่อดำเนินงานป้องกันการจมน้ำให้ได้อย่างน้อยตำบลละ ๑ ทีม

๗. ให้ทุกหน่วยงานเร่งประชาสัมพันธ์ความเสี่ยงและมาตรการป้องกันการจมน้ำโดยเน้นหนักในช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อน ตั้งแต่ปลายเดือนกุมภาพันธ์ถึงต้นเดือนพฤษภาคม

/ดังนี้...

ดังนั้น เพื่อให้การป้องกันเด็กจมน้ำในระดับพื้นที่เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ
กระทรวงมหาดไทยจึงขอให้จังหวัดพิจารณาดำเนินการตามแนวทางดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้ สามารถ
ดาวน์โหลดเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วยได้ทางเว็บไซต์ สำนักงานนโยบายและแผน สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
<http://www.ppb.moi.go.th/midev01/> หัวข้อ “หนังสือแจ้งเวียน/ประชาสัมพันธ์”

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญธรรม สิริสุคนธ์)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานปลัดกระทรวง
สำนักงานนโยบายและแผน
โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๒๒๒๓ ๕๒๔๙

ที่ สธ ๐๔๔๕.๖/ทว๒

กระทรวงสาธารณสุข

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๘ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมือในการดำเนินงานป้องกันเด็กจมน้ำโดยเฉพาะช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อน

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประเด็นข้อมูลสำคัญสำหรับการรณรงค์ป้องกันเด็กจมน้ำ ปี ๒๕๖๓ จำนวน ๕ แผ่น
๒. จำนวนและอัตราการเสียชีวิตจากการจมน้ำของเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี จำนวน ๕ แผ่น

จากข้อมูลในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๖๑) พบว่า การจมน้ำเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กไทยอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี เสียชีวิตสูงเป็นอันดับหนึ่งของทุกสาเหตุทั้งโรคติดเชื้อและโรคไม่ติดเชื้อ มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตสูงถึง ๔,๐๕๒ คน เฉลี่ยปีละ ๔๐๕ คน หรือวันละ ๒.๕ คน ช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อนเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตมากที่สุด ประมาณ ๑ ใน ๓ ของการจมน้ำเสียชีวิตของเด็กตลอดทั้งปี โดยในช่วงดังกล่าวของปี ๒๕๖๒ มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตสูงถึง ๒๐๒ คน สาเหตุหลักเกิดจากเด็กชวนกันไปเล่นน้ำ ขาดทักษะการเอาชีวิตรอด รวมถึงวิธีการช่วยเหลือที่ไม่ถูกต้องด้วยการกระโดดลงไปช่วย ประกอบกับครอบครัว ชุมชน และผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ไม่กำหนดพื้นที่เล่นให้มีความปลอดภัยสำหรับเด็ก แม้ว่าในช่วงที่ผ่านมาประเทศไทยจะสามารถลดการเสียชีวิตจากการจมน้ำของเด็กไทยได้ถึงร้อยละ ๕๐ ด้วยความร่วมมือจากหลายภาคส่วน แต่อย่างไรก็ตามประเทศไทยไม่ควรสูญเสียเด็กไทยจากการจมน้ำแม้แต่รายเดียว เนื่องจากเป็นสิ่งที่สามารถป้องกันได้ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และ ๒)

กระทรวงสาธารณสุข จึงขอความร่วมมือให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งการให้ทุกหน่วยงานในพื้นที่ดำเนินงานเพื่อความปลอดภัย เพื่อป้องกันการจมน้ำ ในประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

๑. แหล่งน้ำที่จัดให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว (เช่น น้ำตก ทะเล ทะเลน้ำจืด อ่างเก็บน้ำ สวนน้ำ และหนองน้ำ) ต้องมีเจ้าหน้าที่ชีวิตพิทักษ์ (Lifeguard) คอยดูแล มีเสื้อชูชีพให้บริการ มีกฎระเบียบให้ผู้มารับบริการทุกคนต้องสวมเสื้อชูชีพทุกครั้งที่เดินทางหรือทำกิจกรรมทางน้ำ และห้ามดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ แบ่งเขตพื้นที่สำหรับเล่นน้ำหรือทำกิจกรรมทางน้ำ ต้องมีอุปกรณ์ช่วยคนตกน้ำติดตั้งไว้เป็นระยะ สามารถเข้าถึงได้ง่าย และติดป้ายแจ้งเตือน (เช่น ห้ามลงเล่นน้ำ น้ำลึก น้ำวน) รวมทั้งป้ายบอกระดับความลึกของน้ำ

๒. สระว่ายน้ำต้องมีเจ้าหน้าที่ชีวิตพิทักษ์ (Lifeguard) มีอุปกรณ์ช่วยชีวิตและป้ายแสดงขั้นตอนการใช้งาน ป้ายแสดงเครื่องหมายหรือข้อความต่าง ๆ และมีรั้วล้อมรอบสระว่ายน้ำทั้ง ๔ ด้าน

๓. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรหรือแหล่งน้ำในชุมชน ให้มีการสร้างรั้ว ติดป้ายคำเตือน ป้ายบอกระดับความลึกของน้ำ มีอุปกรณ์ช่วยคนตกน้ำ เช่น ดังกลอนพลาสติกเปล่าผูกเชือก ไม้ และนกหวีดหรือระฆังไว้บริเวณแหล่งน้ำเสี่ยงเป็นระยะ

๔. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานภาคการศึกษาสนับสนุนให้เด็กอายุ ๕ ปีขึ้นไปได้เรียนว่ายน้ำเพื่อเอาชีวิตรอด (ความรู้เรื่องความปลอดภัยทางน้ำ การเอาชีวิตรอดในน้ำ และวิธีการช่วยเหลือที่ถูกต้อง)

๕. ให้กำนัน...

๕. ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เฝ้าระวัง แจ้งเตือน และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนทราบถึงอันตราย วิธีการป้องกันการจมน้ำ และครอบครัวที่มีเด็กอายุต่ำกว่า ๒ ปี ให้ใช้คอกกั้นเด็กหรือการกำหนดพื้นที่เล่นที่ปลอดภัยให้แก่เด็ก (Playpen)

๖. ให้ทุกหน่วยงานในพื้นที่มีการบูรณาการสร้างทีมเครือข่ายผู้ก่อการดี (MERIT MAKER) ระดับเงินและระดับทอง เพื่อดำเนินงานป้องกันการจมน้ำให้ได้อย่างน้อยตำบลละ ๓ ทีม

๗. ให้ทุกหน่วยงานเร่งประชาสัมพันธ์ความเสี่ยงและมาตรการป้องกันการจมน้ำโดยเน้นหนักในช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อน ตั้งแต่ปลายเดือนกุมภาพันธ์ถึงต้นเดือนพฤษภาคม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุกกิจ ศิริลักษณ์)

รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาการสาธารณสุข

ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กรมควบคุมโรค

กองป้องกันการบาดเจ็บ

โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๓๘๘๘

โทรสาร ๐ ๒๕๕๐ ๓๘๙๓

อย่าให้ปิดเทอมนี้เป็นปิดเทอมสุดท้ายสำหรับเด็ก (มีนาคม-พฤษภาคม ร่วมรณรงค์ป้องกันเด็กจมน้ำ)

Theme: “เอาชีวิตรอดได้ ช่วยเป็น พื้นที่เล่นปลอดภัย เด็กไม่จมน้ำ”

“Safety Zone...Safety Skills” Stop Drowning!!

จากข้อมูลในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๖๒) พบว่าการจมน้ำเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กไทยอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีเสียชีวิตสูงเป็นอันดับหนึ่งของทุกสาเหตุทั้งโรคติดเชื้อและโรคไม่ติดเชื้อ โดยมีเด็กจมน้ำเสียชีวิตสูงถึง ๘,๓๕๕ คน เฉลี่ยปีละ ๘๓๕ คน หรือวันละ ๒.๓ คน ช่วงเดือนมีนาคม-พฤษภาคมเป็นเดือนที่เด็กจมน้ำเสียชีวิตมากที่สุดเพราะตรงกับช่วงปิดภาคการศึกษาและช่วงฤดูร้อน กระทรวงสาธารณสุขจึงได้กำหนดให้วันเสาร์แรกของเดือนมีนาคมของทุกปีเป็นวันรณรงค์ป้องกันเด็กจมน้ำ โดยในปี ๒๕๖๓ นี้ตรงกับวันเสาร์ที่ ๗ มีนาคม ทั้งนี้การจมน้ำเสียชีวิตของเด็กในช่วงปิดเทอมพบว่าจะเป็นการจมน้ำที่เล่นในแหล่งน้ำตามธรรมชาติ โดยเด็กมักชวนกันไปเล่นน้ำกันเองตามลำพังขาดทักษะการเอาชีวิตรอด และวิธีการช่วยเหลือที่ถูกต้อง (กระโดดลงไปช่วยเพราะคิดว่าว่ายน้ำเป็น) ประกอบกับครอบครัว ชุมชน และผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ไม่กำหนดพื้นที่เล่นให้มีความปลอดภัยสำหรับเด็ก กองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค จึงได้กำหนด Theme สำหรับการรณรงค์ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ คือ “เอาชีวิตรอดได้ ช่วยเป็น พื้นที่เล่นปลอดภัย เด็กไม่จมน้ำ”

กรมควบคุมโรค ขอเชิญชวนให้ทุกภาคส่วนจัดกิจกรรมรณรงค์ตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม โดยเน้นการสื่อสารวงกว้าง รวมทั้งการฝึกทักษะให้เด็กเอาชีวิตรอดได้เมื่อตกน้ำ ช่วยเป็นโดยเมื่อเห็นคนตกน้ำไม่กระโดดลงไปช่วย แต่ให้ช่วยโดยใช้อุปกรณ์โยนหรือยื่นช่วย รวมถึงต้องมีการจัดพื้นที่เล่นปลอดภัยทั้งพื้นที่เล่น/พื้นที่ทำกิจกรรมของเด็กและพื้นที่เล่นน้ำที่ปลอดภัย โดยมุ่งหวังให้ครอบครัว (บ้าน) เป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างความปลอดภัยทางน้ำ ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และสถานประกอบการรับผิดชอบต่อสังคมในการสร้างความปลอดภัย ภายใต้แนวคิด “เอาชีวิตรอดได้ ช่วยเป็น พื้นที่เล่นปลอดภัย เด็กไม่จมน้ำ” หรือ “Safety Zone...Safety Skills” Stop Drowning !! โดยเน้นประเด็นดังนี้

เป้าหมายรณรงค์หลัก ๖ ประเด็น

- เด็กร้อยละ ๗๒ ที่เจอคนตกน้ำจะช่วยด้วยวิธีการกระโดดลงไปช่วย ^(๑)
- จากการเฝ้าระวังเด็กจมน้ำช่วงปิดเทอม (๗๓ เหตุการณ์) พบว่า ร้อยละ ๗๗.๔ ของเด็กที่จมน้ำจะเสียชีวิต ^(๒)
- ในจำนวนเหตุการณ์ที่เด็กชวนกันไปเล่นน้ำตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไปพบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งเสียชีวิตพร้อมกัน โดยพบว่า ส่วนใหญ่ขาดทักษะการเอาชีวิตรอดในน้ำและไม่รู้วิธีการช่วยเหลือที่ถูกต้อง ^(๒)
- ปิดเทอมที่ผ่านมาพบเด็กจมน้ำในสถานที่ท่องเที่ยวถึง ๑๐ เหตุการณ์ และส่วนใหญ่ไม่มีการจัดการพื้นที่เล่นน้ำให้มีความปลอดภัย ^(๒)
- ร้อยละ ๑๕ ของเด็กจมน้ำพบว่ายังได้รับการช่วยเหลือผิดวิธีโดยการอุ้มพาดบ่า ^(๒)
- ปิดเทอมภาคฤดูร้อน ๓ เดือน (มี.ค. - พ.ค.) ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตสูงถึง ๑๕๕ คน โดยเป็นเด็กอายุ ๕ - ๙ ปีมากที่สุด (ร้อยละ ๔๓.๒) ^(๓)

ข้อเสนอแนะ

๑. เอาชีวิตรอดได้: ตกน้ำ อย่าตกใจ “ตั้งสติ และลอยตัวเปล่าหรือลอยตัวโดยใช้อุปกรณ์ที่ลอยน้ำได้เพื่อรอคนมาช่วยเหลือ”
๒. ช่วยเป็น: เมื่อเห็นคนตกน้ำ “ไม่กระโดดลงไปช่วยแต่ให้ช่วยโดยใช้อุปกรณ์โยนหรือยื่นช่วย” และไม่อุ้มพาดบ่า
๓. พื้นที่เล่นปลอดภัย: ครอบครัว ชุมชน และผู้ประกอบการ ต้องร่วมกัน “จัดพื้นที่เล่นและพื้นที่เล่นน้ำที่ปลอดภัยให้แก่เด็กแต่ละวัย”

ข้อเสนอแนะ

๑. กองป้องกันการบาดเจ็บ และสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ผลการสำรวจความสามารถในการว่ายน้ำและการว่ายน้ำเพื่อเอาชีวิตรอดของเด็กไทย. กองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค; ๒๕๖๒.
๒. กองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค. การเฝ้าระวังข่าวจากสื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๒. กองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค; ๒๕๖๓.
๓. กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. การจมน้ำเสียชีวิตปี พ.ศ. ๒๕๖๒ (ข้อมูลเบื้องต้น ณ วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๓) (ไฟล์ข้อมูล). กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข; ๒๕๖๓.

รายงานขององค์การอนามัยโลก พบว่า ทุกปีมีเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี เสียชีวิตจากการจมน้ำ ๑๔๕,๗๓๙ คน โดยเสียชีวิตเป็นอันดับ ๒ รองจากโรคเอดส์และมาลาเรีย (๑)

ข้อมูลทั่วไป

- รายงานขององค์การอนามัยโลก พบว่า ทุกปีมีเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี เสียชีวิตจากการจมน้ำ ๑๔๕,๗๓๙ คน โดยเสียชีวิตเป็นอันดับ ๒ รองจากโรคเอดส์และมาลาเรีย (๑)
- ข้อมูลในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา พบว่า ประเทศไทยการจมน้ำเป็นสาเหตุการเสียชีวิตอันดับ ๑ ของเด็กไทยอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี (๒, ๓, ๔)
- ในทุกๆ วัน จะมีเด็ก (อายุต่ำกว่า ๑๕ ปี) จมน้ำเสียชีวิต ๒.๓ คน (๕)

ข้อมูลของปีการจมน้ำและเสียชีวิตของเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ (ข้อมูล)

- ข้อมูลปี พ.ศ. ๒๕๖๒ พบเด็กจมน้ำเสียชีวิต ๕๕๐ คน ลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๑๔๒ คน (ร้อยละ ๒๐.๕) (ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ = ๖๙๒ คน) (๕)
- เด็กเล็ก (อายุ ๐ - ๒ ปี) จมน้ำเสียชีวิตถึง ๑๐๗ คน (ร้อยละ ๑๙.๕ ของเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี) (๕)
- เด็กชายจมน้ำเสียชีวิตสูงกว่าเด็กหญิง ๒.๕ เท่า (๕)
- เด็กกลุ่มอายุ ๕-๙ ปี มีอัตราการเสียชีวิตสูงที่สุด (๕)
- อัตราป่วยตายจากการตกน้ำ จมน้ำ ของเด็ก ร้อยละ ๒๗.๔ (๖)
- วันศุกร์ เกิดเหตุมากที่สุด (ร้อยละ ๒๔.๔) (๖)
- ช่วงเวลาที่เกิดเหตุมากที่สุด คือ ๑๕.๐๐ - ๑๗.๕๙ น. (ร้อยละ ๔๑.๖) (๖)
- เดือนมีนาคมพบเด็กจมน้ำเสียชีวิตมากที่สุด (๗๖ คน) รองลงมาคือเมษายน (๖๗ คน) และพฤษภาคม (๕๖ คน) (๕)
- แหล่งน้ำที่เด็กจมน้ำและเสียชีวิตมากที่สุด คือ แหล่งน้ำตามธรรมชาติ (ร้อยละ ๓๓.๐) (๖)
- ภาคตะวันออกเฉิยเหนือ และภาคใต้มีอัตราการเสียชีวิตจากการจมน้ำสูงที่สุด (อัตราการตายต่อประชากรแสนคนเท่ากับ ๕.๓) รองลงมาคือ ภาคกลาง (๔.๕) และภาคเหนือ (๔.๓) ตามลำดับ (๕)
- ๑๐ จังหวัดแรกที่มีจำนวนเด็กจมน้ำเสียชีวิตสูงที่สุด ได้แก่ อุบลราชธานี (๒๕ คน), บุรีรัมย์ (๒๒ คน), ปัตตานี กรุงเทพมหานคร (จังหวัดละ ๒๐ คน), อุตรดิตถ์ ชลบุรี (จังหวัดละ ๑๘ คน), สกลนคร นครราชสีมา (จังหวัดละ ๑๖ คน), เพชรบุรี และนราธิวาส (จังหวัดละ ๑๔ คน) (๕)
- ข้อมูลมรณบัตรช่วงปิดเทอม ๓ เดือน (มีนาคม - พฤษภาคม) (๕, ๕)
 - ๑) พบเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี จมน้ำเสียชีวิต ๑๙๙ คน (ร้อยละ ๓๖.๒ ของเด็กที่จมน้ำเสียชีวิตตลอดทั้งปี) โดยเป็นเด็กอายุ ๕ - ๙ ปี มากที่สุด (ร้อยละ ๔๓.๒)
 - ๒) เด็กจมน้ำเสียชีวิตในช่วงปิดเทอม ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ลดลงกว่าปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๓๔ คน (ร้อยละ ๑๔.๖) ***ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ (มีนาคม - พฤษภาคม) = ๒๓๓ คน
- ข้อมูลเหตุการณ์เด็กจมน้ำ ช่วงปิดเทอม (มีนาคม - พฤษภาคม) ๗๓ เหตุการณ์ พบว่า (๗)
 - ๑) สาเหตุเกิดจากการชวนกันไปเล่นน้ำมากที่สุด (ร้อยละ ๖๔.๐)
 - ๒) ร้อยละ ๗๗.๔ ของเด็กที่จมน้ำจะเสียชีวิต
 - ๓) ร้อยละ ๗๖.๓ ของเด็กที่จมน้ำพบว่าเสียชีวิต ณ ที่เกิดเหตุ
 - ๔) ร้อยละ ๑๕ ของเด็กจมน้ำพบว่ายังได้รับการช่วยเหลือผิดวิธีโดยการอุ้มพาดบ่า
 - ๕) ร้อยละ ๑๐ ของเด็กที่จมน้ำเสียชีวิตพบว่า เป็นเด็กที่ว่ายน้ำไม่เป็น
 - ๖) ในจำนวนเหตุการณ์ที่เด็กชวนกันไปเล่นน้ำตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป พบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งเสียชีวิตพร้อมกัน โดยพบว่า ส่วนใหญ่ขาดทักษะการเอาชีวิตรอดในน้ำและไม่รู้วิธีการช่วยเหลือที่ถูกต้อง
 - ๗) ปิดเทอมที่ผ่านมาพบเด็กจมน้ำในสถานที่ท่องเที่ยว ถึง ๑๐ เหตุการณ์ และส่วนใหญ่ไม่มีการจัดการพื้นที่เล่นน้ำให้มีความปลอดภัย

ภาคีรณรงค์ป้องกันเด็กจมน้ำ (ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เกี่ยวข้อง - ปีงบประมาณ ๒๕๖๒)

- ๑๐ ปีที่ผ่านมา เราสูญเสียเด็กไทย (อายุต่ำกว่า ๑๕ ปี) จากการจมน้ำไปแล้วถึง ๘,๓๙๔ คน เฉลี่ยปีละ ๘๓๙ คน หรือวันละ ๒.๓ คน ^(๕)
- เดือนเมษายนมีเด็กจมน้ำเสียชีวิตสูงสุด (๑๐๓ คน) รองลงมาคือ มีนาคม (๙๙ คน) และพฤษภาคม (๘๙ คน) ^(๕)
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอัตราการเสียชีวิตสูงสุด ^(๕)
- แหล่งน้ำตามธรรมชาติ บ่อขุดเพื่อการเกษตรยังคงเป็นแหล่งน้ำที่พบการจมน้ำสูงสุด ^(๖)
- กลุ่มเด็กอายุ ๕ - ๙ ปี เสียชีวิตสูงสุด (ร้อยละ ๓๙.๔) รองลงไปคือ กลุ่มเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี (ร้อยละ ๓๕.๖) ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราต่อประชากรเด็กแสนคนพบว่ากลุ่มเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี มีอัตราการเสียชีวิตสูงสุด โดยเฉลี่ยเท่ากับ ๘.๗ ^(๕)
- อย่างไรก็ตาม กลุ่มเด็กอายุ ๐ - ๒ ปี พบจมน้ำเสียชีวิตสูงเฉลี่ยถึงปีละ ๑๗๖ คน (ซึ่งส่วนใหญ่เสียชีวิตจากการจมน้ำภายในบ้านและละแวกบ้านของตนเอง เพราะขาดการจัดการพื้นที่เล่นที่ปลอดภัยให้เด็ก (เด็กเล็กสามารถจมน้ำในภาชนะที่มีน้ำเล็กน้อย ประมาณ ๑ - ๒ นิ้ว) ^(๕)
- ช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อน (มีนาคม - พฤษภาคม) เป็นช่วงที่มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตสูงสุด (ค่าเฉลี่ย ๑๐ ปี = ๒๙๑ คน) ทั้งนี้ในบางปีมีจำนวนสูงถึง ๔๒๐ คน ^(๕)

หมายเหตุ: ** ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อมูลเบื้องต้น ณ วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๓ (อาจมีการเปลี่ยนแปลง)

ลักษณะการจมน้ำ

๑) กลุ่มเด็กเล็ก (อายุต่ำกว่า ๕ ปี)

- เด็กเล็กจมน้ำ แม้ในภาชนะที่มีน้ำสูงเพียง ๑ - ๒ นิ้ว
- เด็กเล็กมักจมน้ำในภาชนะขนาดเล็กที่อยู่ภายในบ้าน เช่น ถัง กะละมัง โอ่ง
- เด็กเล็กมักเดินตามเบ็ดหรือสุนัข และพลัดตกลงไปในน้ำ
- ผู้ปกครอง/ผู้ดูแลเด็กปล่อยให้เด็กอยู่ตามลำพังในช่วงเวลาที่ทำกิจกรรมบางอย่างเพียงระยะเวลาสั้นๆ เช่น เข้าห้องน้ำ คุยโทรศัพท์ ทำกับข้าว
- ผู้ปกครอง/ผู้ดูแลเด็ก ไม่มีการจัดการแหล่งน้ำเสี่ยงที่อยู่ในบ้าน ไม่คิดว่าภาชนะใส่น้ำขนาดเล็กภายในบ้านจะเป็นแหล่งน้ำเสี่ยง และไม่มีการจัดการพื้นที่เล่นปลอดภัยให้แก่เด็ก

๒) กลุ่มเด็กโต (อายุ ๕ ปีขึ้นไป)

- มักเกิดจากการชวนกันไปเล่นน้ำ ประกอบกับการไม่รู้วิธีการเอาชีวิตรอดในน้ำและวิธีการช่วยเหลือที่ถูกต้อง
 - เมื่อตกน้ำจึงลอยตัวอยู่ในน้ำได้ไม่นาน และจมน้ำเสียชีวิตในที่สุด
 - ไม่รู้วิธีการใช้อุปกรณ์ช่วยในการลอยน้ำ เช่น ถังแกลลอนพลาสติก ขวดน้ำพลาสติก
 - เด็กวัยนี้จะเสียชีวิตพร้อมกันครั้งละหลายๆ คน เพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของเด็ก พอเห็นเพื่อนหรือน้องตกน้ำ คิดว่าตนเองว่ายน้ำเป็นก็กระโดดลงไปช่วย แต่สุดท้ายก็จะถูกกอดรัดและจมน้ำไปด้วยกัน
- เด็กไม่มีความรู้เรื่องความปลอดภัยทางน้ำ เช่น หนีผู้ใหญ่ไปเล่นน้ำกันเอง พลัดตกน้ำเพราะเดินใกล้ขอบบ่อเกินไป ไม่ปฏิบัติตามป้ายเตือน ไม่ใส่ชูชีพขณะลงเรือหรือทำกิจกรรมทางน้ำ
- ขุมชนขาดการจัดการแหล่งน้ำเสี่ยงที่มีอยู่ในชุมชน เช่น การติดป้ายคำเตือน การสร้างรั้ว หรืออุปกรณ์ช่วยคนตกน้ำ

จำนวนและอัตราการเสียชีวิตจากการจมน้ำของเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ต่อประชากรเด็กแถมคน ปี พ.ศ. 2562 จำแนกจากรายจังหวัด ในประเทศไทย

อันดับ	จังหวัด	จำนวน	อัตรา	อันดับ	จังหวัด	จำนวน	อัตรา	อันดับ	จังหวัด	จำนวน	อัตรา
1	เพชรบุรี	14	17.8	26	สมุทรสาคร	6	6.2	52	นนทบุรี	7	3.7
2	ตราด	6	15.9	27	ชลบุรี	18	6.2	53	เชียงราย	7	3.7
3	ปัตตานี	20	10.7	28	ชัยนาท	3	6.1	54	อุทัยธานี	2	3.6
4	สิงห์บุรี	3	9.8	29	นครสวรรค์	10	6.0	55	สมุทรสงคราม	1	3.6
5	พังงา	5	9.8	30	แม่ฮ่องสอน	3	5.8	56	นครราชสีมา	16	3.6
6	ปัทมการ	8	9.6	31	ฉะเชิงเทรา	7	5.6	57	ปทุมธานี	7	3.5
7	มุกดาหาร	6	9.6	32	บ้าน	4	5.5	58	ภูเก็ต	3	3.5
8	นครนายก	4	9.5	33	เลย	6	5.4	59	ระนอง	1	2.9
9	ยะลา	13	9.4	34	มหาสารคาม	8	5.4	60	ราชบุรี	4	2.9
10	สระแก้ว	9	8.5	35	พัทลุง	5	5.4	61	นครศรีธรรมราช	8	2.8
11	ยโสธร	7	8.2	36	สุราษฎร์ธานี	11	5.3	62	สระบุรี	3	2.7
12	ตาก	10	8.1	37	สุพรรณบุรี	7	5.1	63	สตูล	2	2.7
13	สกลนคร	16	7.7	38	ระยอง	7	5.0	64	ลพบุรี	3	2.6
14	บุรีรัมย์	22	7.6	39	กาฬสินธุ์	8	4.9	65	กรุงเทพมหานคร	20	2.4
15	กาญจนบุรี	11	7.4	40	ร้อยเอ็ด	10	4.9	66	เชียงใหม่	6	2.4
16	ลำพูน	4	7.4	41	กำแพงเพชร	6	4.8	67	พิจิตร	2	2.3
17	อุบลราชธานี	25	7.4	42	ขอนแก่น	14	4.8	68	หนองคาย	2	2.3
18	ปราจีนบุรี	6	7.0	43	กระบี่	5	4.6	69	พระนครศรีอยุธยา	3	2.2
19	นราธิวาส	14	6.9	44	ชุมพร	4	4.5	70	ตรัง	2	1.6
20	หนองบัวลำภู	6	6.7	45	พิษณุโลก	6	4.4	71	อุดรธานี	1	1.5
21	จันทบุรี	6	6.6	46	ประจวบคีรีขันธ์	4	4.2	72	สมุทรปราการ	3	1.3
22	ลำปาง	6	6.6	47	สุรินทร์	10	4.0	73	เพชรบูรณ์	2	1.2
23	อุดรธานี	18	6.6	48	นครปฐม	6	4.0	74	ชัยภูมิ	2	1.1
24	สุโขทัย	6	6.6	49	ศรีสะเกษ	10	3.9	75	แพร่	0	0.0
25	พะเยา	4	6.4	50	สงขลา	11	3.9	76	อ่างทอง	0	0.0
				51	นครพนม	5	3.8	77	อำนาจเจริญ	0	0.0

หมายเหตุ: เป็นข้อมูลเบื้องต้น ณ วันที่ 28 มกราคม 2563 (อาจมีการเปลี่ยนแปลง)

แหล่งข้อมูล: ข้อมูลกรมการแพทย์และแผนงานฯ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

วิเคราะห์: กลุ่มป้องกันการบาดเจ็บทั่วไป กองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

จำนวนและอัตราการเสียชีวิตจากการจมน้ำของเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ต่อประชากรเด็กแสนคน ปี พ.ศ. 2557 - 2561 จำนวนรายจังหวัด ในประเทศไทย

ปี 2557			ปี 2558			ปี 2559			ปี 2560			ปี 2561		
จังหวัด	จำนวน	อัตรา	จังหวัด	จำนวน	อัตรา	จังหวัด	จำนวน	อัตรา	จังหวัด	จำนวน	อัตรา	จังหวัด	จำนวน	อัตรา
รวมทั้งประเทศ	812	6.6	รวมทั้งประเทศ	712	6.1	รวมทั้งประเทศ	716	6.2	รวมทั้งประเทศ	717	6.3	รวมทั้งประเทศ	682	6.4
1 สุรินทร์	39	14.5	ตราด	6	14.9	ระยอง	18	12.8	สมุทรสงคราม	4	14.2	สิงห์บุรี	5	16.4
2 ตราด	6	14.5	หนองบัวลำภู	13	13.7	เลย	14	12.4	ยโสธร	10	11.4	สุโขทัย	14	15.4
3 อุตรดิตถ์	42	14.3	สิงห์บุรี	4	12.3	กาญจนบุรี	17	11.3	ระนอง	4	11.4	ปราจีนบุรี	13	15.1
4 สระแก้ว	15	13.6	สุรินทร์	32	12.2	สุโขทัย	10	10.6	สระแก้ว	12	11.3	สตูล	11	14.7
5 เพชรบุรี	11	13.4	เพชรบูรณ์	21	12.1	ขอนแก่น	30	10.0	สุรินทร์	27	10.7	มุกดาหาร	9	14.4
6 พังงา	7	13.2	ปัตตานี	22	11.8	เพชรบุรี	8	10.0	กำแพงเพชร	13	10.2	สระแก้ว	14	13.3
7 ภูเก็ต	11	13.1	ระนอง	4	11.1	ชุมพร	9	9.9	ศรีสะเกษ	26	10.0	ตรัง	16	13.0
8 พิจิตร	12	12.9	เลย	12	10.5	นครสวรรค์	17	9.8	ระยอง	14	9.9	ปัตตานี	23	12.3
9 ประจวบคีรีขันธ์	12	12.0	บุรีรัมย์	32	10.5	ราชบุรี	14	9.8	เลย	11	9.8	อ่างทอง	5	11.8
10 จันทบุรี	11	11.6	ประจวบคีรีขันธ์	10	10.2	ฉะเชิงเทรา	12	9.4	สกลนคร	20	9.4	อุทัยธานี	6	10.9
11 นครนายก	5	11.5	หนองคาย	9	9.6	พระนครศรีอยุธยา	13	9.4	มหาสารคาม	14	9.2	ชัยภูมิ	20	10.6
12 กาญจนบุรี	18	11.1	นครนายก	4	9.3	สระแก้ว	10	9.3	อ่างทอง	4	9.2	อุตรธานี	28	10.3
13 อุบลราชธานี	39	10.7	สตูล	7	9.2	ชัยภูมิ	18	9.2	นครพนม	12	9.0	หนองคาย	9	10.2
14 มุกดาหาร	7	10.6	ยโสธร	8	8.8	สตูล	7	9.2	อุบลราชธานี	31	9.0	ชัยนาท	5	10.1
15 กำแพงเพชร	14	10.4	พิจิตร	8	8.8	ปราจีนบุรี	8	9.2	อุทัยธานี	5	8.9	พหลุ	9	9.6
16 หนองบัวลำภู	10	10.4	ฉะเชิงเทรา	11	8.6	สุรินทร์	23	8.9	ชัยภูมิ	17	8.9	พระนครศรีอยุธยา	13	9.6
17 เลย	12	10.4	พิษณุโลก	12	8.5	หนองคาย	8	8.8	พระนครศรีอยุธยา	12	8.8	นครสวรรค์	16	9.6
18 ยะลา	14	10.2	นครปฐม	13	8.4	ปัตตานี	16	8.6	กาฬสินธุ์	14	8.5	พะเยา	6	9.5
19 ฉะเชิงเทรา	13	10.1	อุดรธานี	23	8.0	อุบลราชธานี	29	8.3	ลพบุรี	10	8.4	นครนายก	4	9.5
20 ร้อยเอ็ด	22	9.9	สระบุรี	9	7.9	นครราชสีมา	38	8.3	พิจิตร	7	8.0	ยโสธร	8	9.3
21 สกลนคร	22	9.9	นครราชสีมา	36	7.7	สระบุรี	9	8.0	ชัยนาท	4	8.0	กาฬสินธุ์	15	9.2
22 พิษณุโลก	14	9.8	กาญจนบุรี	12	7.7	สกลนคร	17	7.9	จันทบุรี	7	7.7	ระนอง	3	8.7
23 สุพรรณบุรี	14	9.7	พระนครศรีอยุธยา	10	7.2	พิจิตร	7	7.8	ลำปาง	7	7.6	ราชบุรี	12	8.6
24 อุตรดิตถ์	7	9.5	ปราจีนบุรี	6	6.8	อุดรธานี	22	7.8	ปัตตานี	14	7.5	สกลนคร	17	8.1
25 สุโขทัย	9	9.2	นครสวรรค์	12	6.8	กาฬสินธุ์	13	7.8	สมุทรสาคร	7	7.3	เลย	9	8.1
26 สิงห์บุรี	3	9.0	นครศรีธรรมราช	20	6.7	อำนาจเจริญ	5	7.6	ยะลา	10	7.2	บุรีรัมย์	22	7.6

ลำดับ	ปี 2557			ปี 2558			ปี 2559			ปี 2560			ปี 2561		
	จำนวน	อัตรา	จำนวน	จำนวน	อัตรา	จำนวน	จำนวน	อัตรา	จำนวน	จำนวน	อัตรา	จำนวน	จำนวน	อัตรา	จำนวน
27	พะเยา	6	8.9	ชลบุรี	19	6.7	หนองบัวลำภู	7	7.5	อุดรธานี	20	7.2	มหาสารคาม	11	7.4
28	มหาสารคาม	14	8.8	ชัยภูมิ	13	6.5	สุราษฎร์ธานี	16	7.5	สุพรรณบุรี	10	7.2	ประจวบคีรีขันธ์	7	7.3
29	ชุมพร	8	8.5	นครพนม	9	6.5	ร้อยเอ็ด	16	7.5	ขอนแก่น	21	7.1	ยะลา	10	7.2
30	อุทัยธานี	5	8.5	ชุมพร	6	6.5	นครพนม	10	7.4	ฉะเชิงเทรา	9	7.1	นครศรีธรรมราช	20	7.0
31	พัทลุง	8	8.2	สระแก้ว	7	6.4	ศรีสะเกษ	19	7.2	นครราชสีมา	32	7.1	พิจิตร	6	7.0
32	ชลบุรี	23	8.2	อุบลราชธานี	23	6.4	สุพรรณบุรี	10	7.1	นราธิวาส	14	6.9	เพชรบูรณ์	11	6.7
33	ราชบุรี	12	8.1	สุพรรณบุรี	9	6.3	นครนายก	3	7.0	ร้อยเอ็ด	14	6.7	กระบี่	7	6.4
34	บึงกาฬ	7	7.9	ศรีสะเกษ	17	6.3	อุทัยธานี	4	7.0	หนองคาย	6	6.7	สุรินทร์	16	6.4
35	น่าน	6	7.9	ตรัง	8	6.2	สมุทรสงคราม	2	7.0	สตูล	5	6.6	อำนาจเจริญ	4	6.2
36	สระบุรี	9	7.8	มุกดาหาร	4	6.2	ชลบุรี	19	6.6	นครปฐม	10	6.6	ขอนแก่น	18	6.2
37	นครพนม	11	7.8	สกลนคร	13	5.9	ลำปาง	6	6.4	สุโขทัย	6	6.5	นครพนม	8	6.1
38	ยโสธร	7	7.5	ขอนแก่น	18	5.9	สิงห์บุรี	2	6.3	บุรีรัมย์	19	6.5	บึงกาฬ	5	6.0
39	อำนาจเจริญ	5	7.3	ยะลา	8	5.8	กำแพงเพชร	8	6.2	พัทลุง	6	6.4	สงขลา	17	6.0
40	ศรีสะเกษ	19	6.9	มหาสารคาม	9	5.7	นครปฐม	9	5.9	ราชบุรี	9	6.3	พิษณุโลก	8	5.9
41	ปราจีนบุรี	6	6.7	พังงา	3	5.7	พิษณุโลก	8	5.8	มุกดาหาร	4	6.3	อุบลราชธานี	20	5.9
42	สมุทรสงคราม	2	6.6	สุราษฎร์ธานี	12	5.6	ลพบุรี	7	5.8	เพชรบุรี	5	6.3	สุพรรณบุรี	8	5.9
43	สตูล	5	6.6	อุตรดิตถ์	4	5.6	ระนอง	2	5.7	สงขลา	18	6.2	กำแพงเพชร	7	5.6
44	สุราษฎร์ธานี	14	6.5	ราชบุรี	8	5.5	ตาก	7	5.6	ประจวบคีรีขันธ์	6	6.2	นครราชสีมา	25	5.6
45	สงขลา	19	6.4	กระบี่	6	5.5	นราธิวาส	11	5.4	อำนาจเจริญ	4	6.1	ลำปาง	5	5.5
46	ตรัง	8	6.1	น่าน	4	5.3	จันทบุรี	5	5.4	เพชรบูรณ์	10	5.9	แพร่	3	5.3
47	ระยอง	8	5.8	จันทบุรี	5	5.3	เพชรบูรณ์	9	5.3	บึงกาฬ	5	5.9	ตราด	2	5.3
48	กาฬสินธุ์	10	5.8	สุโขทัย	5	5.2	มหาสารคาม	8	5.2	นครศรีธรรมราช	17	5.9	สุราษฎร์ธานี	11	5.3
49	เพชรบูรณ์	10	5.6	เชียงราย	10	5.1	สมุทรสาคร	5	5.2	แม่ฮ่องสอน	3	5.8	ลพบุรี	6	5.1
50	ปทุมธานี	11	5.6	สมุทรสาคร	5	5.1	สงขลา	15	5.1	ตาก	7	5.6	ศรีสะเกษ	13	5.1
51	นครสวรรค์	10	5.5	ร้อยเอ็ด	11	5.1	บึงกาฬ	4	4.7	สระบุรี	6	5.4	ร้อยเอ็ด	10	4.9
52	เชียงใหม่	14	5.3	สงขลา	14	4.7	บุรีรัมย์	13	4.3	กาญจนบุรี	8	5.4	ฉะเชิงเทรา	6	4.8
53	แม่ฮ่องสอน	3	5.3	ภูเก็ต	4	4.7	ยะลา	6	4.3	ตราด	2	5.2	นครปฐม	7	4.7
54	นครราชสีมา	24	5.0	พะเยา	3	4.6	อุตรดิตถ์	3	4.3	สุราษฎร์ธานี	11	5.2	สระบุรี	5	4.5

ลำดับ	ปี 2557			ปี 2558			ปี 2559			ปี 2560			ปี 2561		
	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
55	ปัตตานี		9	4.8	กำแพงเพชร	6	4.5	ชัยนาท	2	3.9	พะเยา	3	4.7	อุดรดิตถ์	3
56	บุรีรัมย์		15	4.8	อำนาจเจริญ	3	4.5	เชียงราย	7	3.7	อุดรดิตถ์	3	4.4	จันทบุรี	4
57	ตาก		6	4.6	อ่างทอง	2	4.4	กระบี่	4	3.6	ชลบุรี	12	4.1	ระยอง	6
58	นครปฐม		7	4.5	ระยอง	6	4.3	ยโสธร	3	3.4	นครสวรรค์	7	4.1	เชียงราย	8
59	ชัยภูมิ		9	4.4	กาฬสินธุ์	7	4.1	มุกดาหาร	2	3.1	ปทุมธานี	8	4.0	น่าน	3
60	สมุทรสาคร		4	4.1	เพชรบุรี	3	3.7	พะเยา	2	3.1	เชียงใหม่	10	4.0	ชลบุรี	12
61	ลพบุรี		5	3.9	นนทบุรี	7	3.7	ประจวบคีรีขันธ์	3	3.1	พังงา	2	3.9	นราธิวาส	8
62	นครศรีธรรมราช		11	3.7	สมุทรปราการ	8	3.5	ปทุมธานี	6	3.0	เชียงราย	7	3.7	แม่ฮ่องสอน	2
63	ลำพูน		2	3.6	ปทุมธานี	7	3.5	เชียงใหม่	7	2.8	ลำพูน	2	3.7	สมุทรสงคราม	1
64	ขอนแก่น		11	3.6	เชียงใหม่	9	3.5	นครศรีธรรมราช	8	2.7	พิษณุโลก	5	3.6	กาญจนบุรี	5
65	แพร่		2	3.3	อุทัยธานี	2	3.5	น่าน	2	2.7	สมุทรปราการ	8	3.6	ชุมพร	3
66	นนทบุรี		6	3.1	บึงกาฬ	3	3.4	นนทบุรี	5	2.6	แพร่	2	3.5	หนองบัวลำภู	3
67	หนองคาย		3	3.1	แพร่	2	3.3	ตราด	1	2.6	หนองบัวลำภู	3	3.3	ตาก	4
68	ลำปาง		3	3.1	ลพบุรี	4	3.2	กรุงเทพมหานคร	21	2.4	สิงห์บุรี	1	3.2	เชียงใหม่	8
69	เชียงราย		6	3.0	ลำปาง	3	3.1	ตรัง	3	2.4	นนทบุรี	6	3.2	สมุทรสาคร	3
70	นราธิวาส		6	2.9	พัทลุง	3	3.1	อ่างทอง	1	2.3	กระบี่	3	2.7	เพชรบุรี	2
71	กระบี่		3	2.7	นราธิวาส	6	2.9	พัทลุง	2	2.1	กรุงเทพมหานคร	22	2.6	ปทุมธานี	5
72	ระนอง		1	2.7	ชัยนาท	1	1.9	พังงา	1	1.9	ตรัง	3	2.4	ภูเก็ต	2
73	กรุงเทพมหานคร		21	2.3	แม่ฮ่องสอน	1	1.8	ลำพูน	1	1.8	นครนายก	1	2.4	นนทบุรี	4
74	สมุทรปราการ		5	2.2	ลำพูน	1	1.8	สมุทรปราการ	4	1.8	ภูเก็ต	2	2.3	พังงา	1
75	อ่างทอง		1	2.2	กรุงเทพมหานคร	14	1.6	แพร่	1	1.7	ชุมพร	2	2.2	สมุทรปราการ	4
76	ชัยนาท		1	1.9	ตาก	1	0.8	ภูเก็ต	1	1.2	น่าน	1	1.4	กรุงเทพมหานคร	13
77	พระนครศรีอยุธยา		2	1.4	สมุทรสงคราม	0	0.0	แม่ฮ่องสอน	0	0.0	ปราจีนบุรี	1	1.2	ลำพูน	0

แหล่งข้อมูล: ข้อมูลระบบบัตร, กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ข้อมูล ณ เดือนมกราคม 2563)

วิเคราะห์: กลุ่มป้องกันการบาดเจ็บทั่วไป กองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

การช่วยเหลือ

การปฐมพยาบาล

1 ตะโกน

ตะโกน "ช่วยด้วย มีคนตกน้ำ"
(เพื่อขอความช่วยเหลือ)

2 โยน

โยน อุปกรณ์ที่ลอยน้ำได้
ให้คนตกน้ำจับ
เช่น อังกรบอล ขวดพลาสติกเปล่า
ฟองน้ำ

3 ยื่น

ทิ่มยื่น อุปกรณ์ให้คนตกน้ำจับ
เช่น ไม้ เสื้อผ้า เสื้อ กางเกง
ผ้าขาวม้า เข็มขัด

4

ถ้าไม่สิ่งของยื่นเข้ามือหาสิ่ง

โทรศัพท์แจ้งเจ้าหน้าที่ 1669
เพื่อขอความช่วยเหลือฉุกเฉิน

ห้าม ขึ้นฝั่งหรือลงน้ำหากไม่
พร้อมช่วยเหลือผู้อื่น

3

ในสถานที่ที่ปลอดภัย
เช่น ใต้ต้นไม้ใหญ่

ตรวจสอบว่ารู้สึกตัวหรือป
โดยวิธีที่ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

5

การปฐมพยาบาล
เบื้องต้นที่ง่ายและปลอดภัย
และสามารถช่วยชีวิตคนได้

การปฐมพยาบาลเบื้องต้น
ที่ง่ายและปลอดภัย

7

การปฐมพยาบาลเบื้องต้น
ที่ง่ายและปลอดภัย

การปฐมพยาบาลเบื้องต้น
ที่ง่ายและปลอดภัย

การปฐมพยาบาลเบื้องต้น
ที่ง่ายและปลอดภัย

การปฐมพยาบาลเบื้องต้น
ที่ง่ายและปลอดภัย

ข้อควรรู้

การใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือคนตกน้ำ

1

โยนอุปกรณ์ที่มีข้อผูก
เช่น ขวดน้ำพลาสติก ดังแกลลอน

- โยนอุปกรณ์ที่ลอยได้
- โยนอุปกรณ์ที่ลอยได้ดีกว่าอุปกรณ์อื่น
- การโยนน้ำแข็งหรืออุปกรณ์อื่น จะทำให้อุปกรณ์นั้นหัก
ถ้าไม่โยนได้เองก็โยนน้ำแข็ง

2

โยนอุปกรณ์ที่มีข้อผูก
เช่น ดังแกลลอนผูกเชือก กุ้งเชือก

- โยนอุปกรณ์ที่มีเชือกผูกไว้กับคนตกน้ำ
- เชือกให้ผู้อยู่บนฝั่งจับไว้
- เชือกให้ผู้อยู่บนฝั่งจับไว้

3

ยื่นอุปกรณ์ เช่น ไม้

- ยื่นตัวช่วย เช่น ไม้ หรือ อุปกรณ์ช่วยพยุงตัว
- ยื่นอุปกรณ์ช่วยพยุงตัว
- ยื่นอุปกรณ์ช่วยพยุงตัว

อุปกรณ์ช่วยเหลือคนตกน้ำ

ขวดน้ำพลาสติก

ดังแกลลอนผูกเชือก
(เชือกให้ผู้อยู่บนฝั่งจับไว้)

กุ้งเชือก

หมายเหตุ: หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับอุปกรณ์ช่วยเหลือคนตกน้ำ
โปรดดูเว็บไซต์ของกรมสุขภาพจิต <http://www.dhs.go.th>

Division of Injury Prevention

<http://www.dhs.go.th> www.facebook.com/dhsinjury

คนตกน้ำ จมน้ำ การช่วยเหลือ และปฐมพยาบาล

Division of Injury Prevention

<http://www.dhs.go.th> www.facebook.com/dhsinjury

การป้องกัน

อย่าใกล้

เมื่อเล่นใกล้น้ำ อย่าเข้าใกล้
เพราะอาจลื่นล้มตกลงไปในน้ำ

อย่าเก็บ

เมื่อเห็นสิ่งของตกลงไปในน้ำ
อย่าเก็บเอง ต้องให้ผู้ใหญ่ช่วยเก็บให้

อย่าก้ม

อย่าก้ม หรือวิ่งใกล้ขอบบ่อน้ำ คูน้ำ
ถึงน้ำ เพราะอาจจะหัวิ่มลงไปในน้ำได้

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง/ผู้ดูแลเด็ก

■ ผู้ปกครองดูแลอย่างใกล้ชิด ไม่ปล่อยให้เด็กคลาคล่ำตามริมบึงหรือสระ
เช่น ขณะทำงานบ้าน ดูแลโทรทัศน์ เปิด-ปิดประตูบ้าน เฝ้าห้องน้ำ

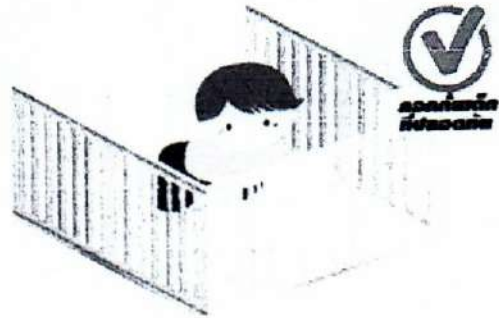
■ จัดการแหล่งน้ำที่เด็กสามารถเข้าถึงได้ เช่น
การเติมน้ำที่ถังหลังจากโรงงาน ปิดฝาคูน้ำ/ถังน้ำ
ที่บรรจุน้ำไว้ ล้อมรั้วบ่อน้ำ สร้างประตูกัน

■ ระวังไม่ให้เด็กเล่นใกล้คูน้ำ และใช้คอกกัน
เพื่อไม่ให้เด็กออกไปในจุดอันตรายต่าง ๆ

กองป้องกันภยันตราย กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

แบบนี้...ปลอดภัย

01 กำหนดบริเวณ/พื้นที่เล่นที่ปลอดภัย

02 พื้นที่ดิน/คอกกั้นเด็กที่ปลอดภัย

- เหมาะกับเด็กอายุ 0 - 2 ปี หรือหุ้มนกใช้เมื่อเด็กสามารถปีนได้
- ความสูงอย่างน้อย 51 เซนติเมตรขึ้นไป
- คอกกั้นแบบมีซี่ราวต้องซี่ห่างไม่เกิน 5 เซนติเมตร
- ส่วนที่เป็นช่องมาด้านบนของคอกกั้น ไม่ควรเกิน 15 มิลลิเมตร
- ควรเป็นแนวตั้ง (เพราะแนวขวางเด็กสามารถเหยียบปีนได้)
- คอกกั้นเด็กแบบมีประตูเปิด - ปิด ต้องมีตัวล็อกหรือตัวปิดที่แน่น
วัสดุที่ใช้มีความปลอดภัยสำหรับเด็กตามมาตรฐาน

<https://dcm.moph.go.th/dip>
www.facebook.com/thaiinjury

ข้อควรรู้

ในแต่ละปีมีเด็กไทยอายุต่ำกว่า 5 ปี

จมน้ำตาย

มากกว่า 300 คน

ทั้งน้ำ กระบุง ตุ่มน้ำ ช่างน้ำ ป่อเสียงนก
เป็นแหล่งน้ำเสี่ยงของเด็กเล็ก

เด็กเล็กปลอดภัย ใส่ใจกำหนดพื้นที่เล่น
สอนเด็กให้ยืนตระหนักรู้

“อย่าใกล้ อย่าเก็บ อย่าก้ม”

หมายเหตุ :
สามารถ Download เอกสาร และสื่อการเรียนการสอน (DVD)
เพื่อ การป้องกันการเล่นน้ำในเด็กเล็ก
ได้ที่ <https://dss.moph.go.th/dsp>

การป้องกัน การจมน้ำในเด็กเล็ก

อย่าใกล้

อย่าเก็บ

อย่าก้ม

กองป้องกันการค้าใน
กรมควบคุมโรค
กระทรวงสาธารณสุข
<https://dss.moph.go.th/dsp>
www.facebook.com/thaiaquary

